

- 2) În cazul unui răspuns afirmativ la întrebarea precedentă, articolul 4 alineatul (2) din decizia-cadru trebuie interpretat în sensul că, inclusiv în ipoteza prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din decizia-cadru, autoritatea competentă din statul emitent este ținută să verifice, chiar înainte de a transmite hotărârea judecătorească și certificatul, dacă executarea pedepsei de către statul de executare va răspunde scopului de a facilita reabilitarea socială a persoanei condamnate și, în acest context, [autoritatea respectivă] este totodată ținută să menționeze informațiile obținute la litera (d) punctul 4 din certificat, în special în cazul în care persoana condamnată afirmă în avizul exprimat potrivit articolului 6 alineatul (3) din decizia-cadru că are legături familiale, sociale sau profesionale concrete în statul emitent?
- 3) În cazul unui răspuns afirmativ la prima întrebare, articolul 9 alineatul (1) litera (b) din decizia-cadru trebuie interpretat în sensul că există un temei de nerecunoaștere și de neexecutare a unei hotărâri judecătorești și atunci când, în ipoteza prevăzută la articolul 4 alineatul (1) litera (a) din decizia-cadru, nu este demonstrată, în pofida consultării menționate la alineatul (3) al acestui articol și a eventualei furnizări a altor informații necesare, existența unor legături familiale, sociale, profesionale sau de alt tip în considerarea cărora se poate prezuma în mod întemeiat că executarea pedepsei în statul de executare poate facilita reabilitarea socială a persoanei condamnate?

(¹) Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană (JO 2008, L 327, p. 27), în versiunea modificată prin Decizia-cadru 2009/299/JAI a Consiliului din 26 februarie 2009 (JO 2009, L 81, p. 24).

**Cerere de decizie preliminară introdusă de Bundesfinanzgericht (Austria) la 20 decembrie 2019 –
Titanium Ltd**

(Cauza C-931/19)

(2020/C 87/14)

Limba de procedură: germana

Instanța de trimitere

Bundesfinanzgericht

Părțile din procedura principală

Reclamantă: Titanium Ltd

Pârâtă: Finanzamt Wien 1/23

Întrebarea preliminară (¹)

Noțiunea de „sediul comercial fix” trebuie interpretată în sensul că trebuie să existe întotdeauna resurse umane și tehnice și, prin urmare, la sediul comercial trebuie să fie disponibil în mod obligatoriu personalul propriu al prestatorului sau, în cazul concret al închirierii imposibile a unui imobil situat pe teritoriul național, care se prezintă ca un simplu act pasiv de tolerare, acesta trebuie considerat „sediul comercial fix” inclusiv în absența resurselor umane?

(¹) Privind interpretarea Directivei 2006/112/CE a Consiliului din 28 noiembrie 2006 privind sistemul comun al taxei pe valoarea adăugată (JO 2006, L 347, p. 1, Ediție specială, 09/vol. 3, p. 7), astfel cum a fost modificată prin Directiva 2008/8/CE (JO 2008, L 44, p. 11) și a Regulamentului de punere în aplicare (UE) al Consiliului din 15 martie 2011 de stabilire a măsurilor de punere în aplicare a Directivei 2006/112/CE (JO 2011, L 77, p. 1).